

Τα Χριστούγεννα των σκουπιδιών (Πρωτοπρ. Δημήτριος Κατούνης, Διευθυντής Σχολής Αγιογραφίας «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ» της Ι.Μ. Δημητριάδος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Χριστούγεννα! Γιορτή της γης και τ' ουρανού. «Μυστήριο ξένον» η καταναλωτικό αγαθό; Ημέρα σωτηρίας ανατέλλει για τον άνθρωπο ολόκληρο η μόνο για το πορτοφόλι του;

Τα γήινα Χριστούγεννα ξεκίνησαν από καιρό. Τα βλέπουμε παντού, τα μυριζόμαστε, τα γευόμαστε, μας αγχώνουν, μας προβληματίζουν, ίσως και να μας φοβίζουν. Πως είναι τα φετινά Χριστούγεννα; Έχουν χαρά η έχουν πόνο; Βλέπουμε πρόσωπα γνωστά, αλλ' αυτά τα πρόσωπα εξακολουθούν να είναι αγαπημένα; Δαγκώνει η μοναξιά φέτος την ψυχή μας; Χαιρόμαστε η πονάμε, γιατί δεν έχουμε πολλά για να χαρούμε; Έχουν φως τα Χριστούγεννα φέτος; Αυτό το φως είναι εσωτερικό η μόνον εξωτερικό; Οι πόλεις μακιγιαρίστηκαν και πάλι. Σκουπίστηκαν, στολίστηκαν, φωτίστηκαν, έστησαν «χριστουγεννιάτικα» χωριά, παίζουν μουσικές, θα μοιράσουν γλυκά και τρόφιμα στους φτωχούς, θ' ανέβουν τα νούμερα στις ζυγαριές. Μετά; Μετά θα κλείσουν όλα. Η παράσταση τελείωσε! Μετά η πόλη θα μοιάζει σα να έφυγε το τσίρκο! Το πιο θλιβερό μετά τη γιορτή είναι οι κάδοι των απορριμμάτων. Μέσα στους κάδους των απορριμμάτων, μετά τα Χριστούγεννα, φαίνεται το στίγμα της εποχής, του πολιτισμού και του ήθους μας.

Εκεί υπάρχουν τα καμένα φώτα της γιορτής, οι σπασμένες γυαλιστερές μπάλες της απροσεξίας, τα μαραμμένα δέντρα που ξεριζώθηκαν εποχιακά, τα χαλασμένα μπαγιάτικα φαγητά, γιατί η κρίση δεν χτυπάει με τον ίδιο τρόπο όλες τις πόρτες, τα παιχνίδια των μπουχτισμένων παιδιών, οι φθαρμένες συνήθειες των καλών νοικοκυριών. Εκεί στους κάδους των απορριμμάτων φέτος κάποιιοι ανώνυμοι θα ψάξουν να βρουν τα θαμμένα Χριστούγεννα. Διότι τα Χριστούγεννα τον 21ο αιώνα τα ζούμε σε δύο επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο ζούμε τα λαμπερά και χορτάτα Χριστούγεννα. Στο δεύτερο επίπεδο ζούμε τα θαμμένα και πεταμένα Χριστούγεννα, αυτά που περίσσεψαν, αυτά που ήλθαν, βεβαίως, αλλά δεν πρόλαβαν να καταναλωθούν. Αυτά τα δεύτερα Χριστούγεννα, τα Χριστούγεννα των σκουπιδιών, θα τα ζήσουν εκείνοι για τους οποίους κουνάμε το κεφάλι, όταν τους βλέπουμε, και τους αποφεύγουμε επιμελημένα. Μόνο που θα τα ζήσουν λίγο πιο αργά, λίγο καθυστερημένα, διότι χρειάζεται να περάσουν και μερικές ημέρες, για να γεμίζουν οι κάδοι με περιεχόμενο...

Κάπως έτσι θα κυλήσουν τα γήινα Χριστούγεννα, τα δικά μας, αυτά που έφτιαξε η ανθρώπινη πτώση και αμαρτία, αυτά που έφτιαξε ο προηγμένος πολιτισμός μας. Αυτά τα Χριστούγεννα, που το Χριστό Τον έχουν μόνο σαν πρώτο συνθετικό στο όνομά τους και σαν ένα μικρό κουκλάκι χαμηλά, κάτω στη βάση από ένα imitation δέντρο λαμπροστόλιστο μεν, αλλά με ημερομηνία λήξεως. Τα γήινα Χριστούγεννα, όταν τελειώνουν, εκτός από πολλά σκουπίδια και από παραπανίσια κιλά, αφήνουν πίσω τους και ένα εσωτερικό κενό, ένα απροσδιόριστο πνευματικό βάρος, μία μυστική και ενοχλητική μελαγχολία. Αφήνουν και ανασφάλειες και ερωτηματικά

του τύπου: «γιατί τα έκανα όλ' αυτά;» η «γιατί έκανα μόνον αυτά και δεν έκανα και άλλα περισσότερα, αφού μπορούσα;» Έτσι θ' αποθηκευτούν στα ντουλάπια της μνήμης σαν ευχάριστη η σα δυσάρεστη η σαν αδιάφορη ανάμνηση ανάμεσα σ' όλα τα υπόλοιπα Χριστούγεννα που πέρασαν στο παρελθόν. Θα εξαφανιστούν κι αυτά σαν σκιές στην ομίχλη του χρόνου, χωρίς να έχουν αλλάξει προς το καλύτερο τον κόσμο, χωρίς να έχουν μεταμορφώσει τους ανθρώπους, χωρίς να έχουν αγγίξει ουσιαστικά κανέναν.

Για τα γήινα αυτά Χριστούγεννα κουραζόμαστε και ξοδευόμαστε. Με άγχος τα προετοιμάζουμε, με ένταση και εκνευρισμό τα περιμένουμε, αδιάφορα και κουρασμένα τα ζούμε, εύκολα τα ξεχνάμε. Αυτά είναι τα Χριστούγεννα των μη χριστιανών, γιορτή του κόσμου. Σε πολλά μέρη γιορτάζουν χωρίς να ξέρουν το γιατί. Χριστούγεννα γιορτάζουν κι αυτοί που δεν γνωρίζουν το Χριστό, γιορτάζουν κι αυτοί που Τον μισούν. Χριστουγεννιάτικα θα ντυθούν και πόλεις που κατοικούνται από μουσουλμάνους η από βουδιστές η από οποιονδήποτε άλλο, διότι τα Χριστούγεννα είναι κάτι λαμπερό και κυρίως κάτι εμπορεύσιμο. Φέρνουν κέρδος στις εταιρίες, στους εμπόρους, στους επιχειρηματίες. Για τον κόσμο θα υπάρχουν Χριστούγεννα, όσο θα υπάρχει ένα κέρδος να τα συνοδεύει. Τα Χριστούγεννα στην εποχή μας δεν είναι πλέον γιορτή, είναι αγαθό που πουλιέται κι αγοράζεται, που αποδίδει και καταναλώνεται

Εκτός όμως από τα Χριστούγεννα του περιτυλίγματος υπάρχουν και τα Χριστούγεννα τα αληθινά. Είναι αυτά που τα βιώνει ο πιστός με μετάνοια και εξομολόγηση, με συμμετοχή στη Θεία Ευχαριστία, με αληθινή θυσιαστική αγάπη για το διπλανό του δώδεκα μήνες το χρόνο και όχι πέντε ημέρες το Δεκέμβριο, που τα επαληθεύει με τον πνευματικό αγώνα της αρετής, για να πετύχει την κάθαρση, να φτιάξει το κατάλυμα κατάλληλο, για να 'βρει τόπο να σκηνώσει μέσα του ο Λυτρωτής. Είναι τα Χριστούγεννα της αληθινής χαράς, της πληρότητας, του φωτός. Είναι τα Χριστούγεννα της όγδοης ημέρας, της μιας των Σαββάτων, της βασίλισσας και κυρίας, της εορτής εορτών, της όντως πανηγύρεως, την οποία μακάρι να βιώσουμε όλοι στην αγκαλιά του Νηπιάσαντος Θεανθρώπου Σωτήρα μας. Αμήν.